

בדני המשפט

בשא 032492/96

בשא 1236/07

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' השופטת אלשיך ורדה - סגנית נשיא

- המבקשים:
1. איתמר פלפל (שופט בדימוס)
 2. רו"ח גד סומך
 3. מנחם נויביץ'
- בתפקידם כמפרקי הצלחת יחזקאל בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד ירון טיקוצקי ואח'

-- נ ג ד --

- המשיבים:
1. כוכבה לנדא
 2. משה מעודד
 3. יצחק גרשון
 4. דב וייס
 5. כונס הנכסים הרשמי
- ע"י ב"כ עו"ד אורי ולרשטיין

החלטה

- 1
- 2
- 3
- 4 מונחת בפני בקשתם של מפרקי חברת הצלחת יחזקאל בע"מ לפסיקת שכר-טרחה סופי המסתכם
- 5 בסך של כ-6% מערך הנטו של הנכסים שחולקו לנושים במהלך פירוקה מרצון של החברה.
- 6 במסגרת הבקשה, פורשים המפרקים בהרחבה את הפעולות שביצעו במשך הליכי הפירוק,
- 7 שהותארכו כ-10 שנים, כולל פעולות אשר לטענתם וורגו מהמטגרת המוסכמות של תפקידם והביאו
- 8 תועלת רבה לבעלי המניות.
- 9 הבעיה המרכזית עימה מנסה בקשה זו להתמודד הינה העובדה, כי לכאורה שיעור השכר המבוקש
- 10 מגיע כמעט לסך של 300% ממה שהיו המפרקים מקבלים, לו חושב שכרם לפי תקנות שכר-
- 11 הטרחה הרגילות. אלא, שהמפרקים טוענים כי לתקנות דנן אין תחולה בנסיבות המקרה, וזאת
- 12 בעיקר מהסיבות הבאות:
- 13
- 14 א. עסקין בהליך של פירוק מרצון, השונה בתכלית מהליכים טיפוסיים של חדלות פרעון.
- 15 בנסיבות המקרה, אין מדובר כלל בנושים חיצוניים אשר מקבלים דיביזנד חלקי, אלא
- 16 בחקוקת נכסים בערכים גבוהים ביותר בין בעלי המניות של החברה, אשר נהנו מעבודתם
- 17 המאומצת של המפרקים, שהביאה להשבחה רבתי של נכסי החברה.

בתי המשפט

בשא 032492/96

בשא 1236/07

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כבי' השופטת אלשיך ורדה - סגנית נשיא

1 **ועדת הפירוק**, אשר מונתה ותיפקדה בנציגה המוסמכת של בעלי המניות, אישרה באורח
 2 מפורש, כבר בשנת 1997, את מתווה שכר-הטרחה המבוקש. אי לכך, ואף לאור
 3 המאמצים הרבים שהשקיעו, רשאים המפרקים להסתמך על הסכמה זו בבואם לבקש את
 4 שכר-טדהותם.
 5

6
 7 לאור הפעולות הנוספות בהן נקטו המפרקים, הרי שהוצאות הפירוק והתשלומים הנלווים
 8 הרבים שנאלצה החברה לשאת בהן במהלך השבת הנכסים, לא באו על השבון נכסי
 9 החררה המותחלקים בין בעלי מניותיה, אלא מומנה מהכנסות שיצרו המפרקים תוך
 10 שימוש בחלק מנכסי החברה כ"נכסים מניבים".
 11
 12 מנגד, הוגשה התנגדות לשכר-הטרחה המבוקש על-ידי קבוצה של בעלי מניות מיעוט, המייצגים
 13 לטענתם כ-20% מבעלי המניות בחברה (להלן: "המשיבים").
 14 לטעונם המשיבים, פעולה המפרקים, חיובית ככל שתהיה, רחוקה היתה מלגלות יעילות מיטבית,
 15 וניתן היה לפעול באורח טוב יותר. כמו כן, טוענים המשיבים כי יש להתחשב בחוצאות הביניים
 16 הרבות שהוצאו מקופת החברה. מוסיפים המשיבים וטוענים, כי אף במקום בו תקנות שכר-
 17 הטרחה אינן חלות, יש להתחשב בהן מכח זיקש ולפעול באורח הקולם את הנורמות המגולמות
 18 בהן.
 19
 20 לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, ניתנת החלטתי זו.

21
 22 הנקודה הבסיסית אותה יש להבהיר טרם אגש להכרעת שכר-הטרחה עצמו, הינה ברורה
 23 ופשוטה: בנסיבות המקרה, צודקים המפרקים בכך כי אין עסקינו כלל ועיקר בהליך
 24 "רגיל" של חדלות פרעון, על המוסכמות, האזוונים והבלמים המאפיינים אותו, והדבר
 25 משליך במישרין על הבקשה שבפני.
 26 אבהיר דברי: הטעם המרכזי העומד בבסיס קביעת מנגנון קוגנטי ונוקשה יחסיות של שכר-
 27 טרחת בעלי תפקיד, נובע במישרין ממהות ההליכים הקולקטיביים של חדלות פרעון.
 28

בית המשפט

בשא 032492/96

בשא 1236/07

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כבי השופטת אלשיך ורדה - סגנית נשיא

1 כאשר מצבת חובות החברה עולה על מצבת נכסיה, הרי שבכר-טרחתו של בעל התפקיד
 2 בא במישרין על חשבון שיעור הדיבידנד המשתלם לנושי החברה, ובעיקר לנושים הרגילים
 3 שהם הנפגעים העיקריים של קריסת החברה, ולא פעם "זוכים" לתשלום של סך זעום
 4 למדי מתוך המגיע להם. במצב זה, קיים צורך חזק להגן על אותו מעט לו זוכים הנושים
 5 משחיקה נוספת על-ידי שכר-טרחה גבוה מדי של בעלי תפקיד, וזאת אף אם מקצת
 6 הגורמים המעורבים מסכימים לאותו שיעור. באותם מקרים, קיים אינטרס חזק שלא
 7 להפוך את בעלי התפקיד, אף אם פעלו ביעילות ובחריצות ל"שותפים" של הנושים
 8 בחלוקת הנכסים, באופן שיעמיד את עלויות ההליך על סך גבוה מדי.

9
 10 זמן ימים וזה חל דין שונה לחלוטין כאשר עסקינן בחברות סולבנטיות, והמנוחלות היו
 11 בעלי המנונות והאורגניה הרגילים המייצגים אותם, כמו שהיו יו"ריו בדיני החברות
 12 הרגילים.
 13 במקרים אלו, מושל בכיפה עקרון העל של חופש החוזים; קרי, אם וכאשר נוטלת על
 14 עצמו נזיחה ובאמצעות האורגנים המוסמכים שלה) התחייבות לשלם שכר בשיעור פלוני
 15 לבעל תפקיד אלמוני שהתמנה על ידי הנהלת החברה, הרי שעקרון חופש החוזים אנוכיל
 16 ביותר התערבות מאוחרת של בית המשפט בשיעור שנקבע בין הצדדים. זאת, באשר
 17 במצבים אלו גובר מאד כוחו של הכלל כי "חוזים יש לקיים", וכי הדין לא יטה לשחרר גוף
 18 סולרטי מזהתחייבויות שנטל מרצונו החופשי, אלא במקרים חריגים וקיצוניים ביותר.

19
 20 נסיבות המקרה שבפני שייכות, למעשה, לקבוצת המקרים השניה. זאת, חרף כותרתו
 21 ה"פירוק" שנושא ההליך. עניין לנו **בפירוק מרצון** אשר החל על-ידי החלטה של האורגנים
 22 המוסמכים של החברה ונעשה בביקוחם, באמצעות "ועדת הפירוק" המייצגת את רצונם
 23 של בעלי המניות. זאת ואף זאת; הסכומים המגיעים לנושים חיצוניים שולמו או ישולמו
 24 במלואם, כך שחלוקת הנכסים (כולל הגרועה הלכאורית שבשכר-טרחת המפרקים) אינו
 25 נעשה אלא מתוך המגיע לבעלי המניות עצמם.

בעניין זה אוסיף ואעיר:

בתי המשפט

בשא 032492/96

בשא 1236/07

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כבי השופטת אלשיך ורדה - סגנית נשיא

1 החלטתה של ועדת הפירוק, לשלם למפרקים שכר-טרחה בסך 6% מערך הנטו של הנכסים
 2 שחולקו לבעלי המניות, ניתנה בשנת 1997, וכל בעלי המניות ידעו או למצער צריכים היו
 3 לדעת עליה סמוך לאותו מועד. אי לכך, אף אם היו למיעוט מתנגד סיבות לכאוריות
 4 לתוקפה - בין אם בעילה כי היא מקפחת את המיעוט ובין אם בעילה אחרת, הרי שהזמן
 5 לעשות כן היה סמוך לקבלת ההחלטה, ולא עשר שנים (!) מאוחר יותר, לאחר
 6 שהמפרקים פעלו זמן כה רב בהסתמך על אותה החלטה.
 7

8 עיינתי בטענות המתנגדים, ומצאתי כי אין כל סיבה להכריע במחלוקות אודות טיב
 9 העבודה שביצעו המפרקים. בעניין זה, די אם אעיר, שטענה כי בעל תפקיד (או כל אדם
 10 אחר שנשכר בידי פלוני) "יכול היה לעשות את עבודתו טוב יותר", איננה עילה כדי
 11 להצדיק אי השלום של השכר החוזי שנקבע בין הצדדים, באשר לכל היותר היא עולה
 12 לכדי "טעות בכדאיות" שאינה מאפשרת ביטול בדיעבד של החוזה.
 13 לשם נטיגה מהסכמות חוזיון נסוג זה, היה על המשיבים להניח תשתית עובדתית
 14 מפורטת וחמורה לאין-ערוד, מסוג המצדיק טענו, (על פי דיוי החוזים הלכליטי) כי
 15 המפרקים עצמם לא ביצעו את תפקידם או חטאו בהפרה חוזית יסודית באופן המצדיק
 16 את אי תשלום שכרם. כזאת לא נעשה כאן, ואין צורך להכביר מילים כי אין די בטענות
 17 כלליות כי "ניתן וזיה לנצע את הדברים באורח טוב יותר". קל וחומר, כאשר המשיבים
 18 עצמם מודים, כי באורח כללי היתה פעילות המפרקים יעילה וחיובית.
 19

20
 21 בנסיבות המקרה, לא מצאתי מקום להחיל את תקנות השכר בדרך היקש, כאשר במהלך
 22 זה לא יהיה אלא ערבוב מין בשאינו מינו; מאותה סיבה עצמה, אין כל דמיון או יכולת
 23 להקיש מפסקי הדין שציטטו המשיבים, קל וחומר מפסיקת שכר-הטרחה שנעשתה בעניין
 24 קלאבמרקט, שם מדובר היה במצב של חדלות פרעון מובהקת, ונושים רגילים הרחוקים
 25 מלזכות בסך של 100% מחובותיהם.

26 די נכך, למועשה, כדי לדחות את עיקר התנגדותם של המשיבים.
 27

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

בית המשפט

בשא 032492/96

בשא 1236/07

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בש"פ 032492/96 ו-1236/07

- 1 מעבר לדרוש אע"פ, כי מצאתי ממש אף בטענותיהם הנוספות של המפרקים, כי פעלו
2 באורח שחרג מהגדרתו הראשונית של תפקידם, ואשר מוער עד מאד את "הנוק" שנגרם
3 לבעלי המניות בשל תשלומי שכר-הטרחה, וזאת על-ידי "יצוי הכנסות" נוספות לחברה
4 בתקופת הביניים. כמו כן, אין ספק כי הפעלה של חברה בסדר גודל שכזה, כולל פעילות
5 עסקית ענפה, במשך כ- 10 שנים אכן כרוכה בהוצאות רבות, כולל אחזקת משרדים
6 ועובדים, שכירת שמאים וגורמים נוספים, אשר איש מהם אינו עובד חינוס אין-כסף, בין
7 אם הוא מועסק על-ידי חברה סולבנטית רגילה, ובין אם על-ידי מפרקים. אין עסקינן,
8 בנסיבות המקרה, בבעלי מקצוע אשר פעלו במסגרת הליכי פירוק, ולמעשה "נגסו" בתחום
9 הפעולה של המפרקים באורח המצדיק קיוונו נוסף משכר-טרחתם.
10
11 המסקנה מכל האמור לעיל הינה, כי בכל הנוגע לשכר-הטרחה המוסכם בשיעור 6% מערך
12 הנטו של הנכסים, מן הדין לאשרו כמבוקש. זאת, כפי שהסכימו אף המפרקים עצמם,
13 בקיוונו כל הסכומים אשר שולמו להם כמרוצת הפירוק מרצון על-חשבון שכר-הטרחה.
14 הסכום יחולק בין המפרקים לפי ההסכמות הקיימות ביניהם, אשר אף בהן לא מצאתי
15 כל מקום להתערב.
16
17 כעת, לא ניתן אלא להדרש בקצרה לשאלת תוספת השכר, אותה הותירו המפרקים
18 לשיקול דעת בית המשפט. יוער, כי ועדת הפירוק לא התנגדה אף לאמור לעיל, מלבד
19 הערות של כמה מחברי הועדה, אשר ביקשו להגביל את התוספת לשיעור מקסימלי של
20 שני אחוזים נוספים.
21 לאחר שעיינתי במבוקש, מצאתי כי ספק גדול אם בית המשפט של פירוק, דווקא, הוא
22 הגוף המתאים לקביעת תוספת שכר. דווקא לאור טענות המפרקים, השוללים את תחולת
23 תקנות הפירוק, ספק גדול אם ניתן וראוי להפעיל מנגנונים הכרוכים בהן בקשר הדוק,
24 כגון תוספת מאמץ מיוחד. התנהלות כזו הינה, במידה רבה, נסיון "להחזיק את המקל
25 משני קצותיו".
26 המסקנה, אם כן, הנה פשוטה: עניין לנו בשכר-טרחה חוזי שנקבע בידי נציגי בעלי המניות
27 של חברה סולבנטית. אם מבקשים המפרקים לפתוח הסכמה זו נדיעבד ולהוסיף על שכר-
28 הטרחה המוסכם, וזרי שעליהם לפנות בעניין זה לאורגנים המוסמכים של בעלי המניות,
29 ואליהם בלבד.

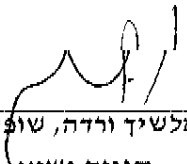
בתי המשפט

בשא 032492/96

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בשא 1236/07

בפני: כב' השופטת אלשיך ורדה - סגנית נשיא

	1
אי לכך, החלטתי שלא לקבוע דבר בשאלת תוספת שכר-הטרחה, ולהחזיר עניין זה	2
לקביעתה של ועדת הפירוק, או כל אורגן מוסמך אחר לפי תקנון החברה וההסכמות בין	3
בעלי מניותיה.	4
	5
בנסיבות המקרה דנן, לא מצאתי מקום ליתן צו להוצאות.	6
	7
המזכירות תודיע לצדדים על המצא ההחלטה לרשותם החל מהיום.	8
	9
היום ז' באדר, תשס"ז (25 בפברואר 2007) בהעדר הצדדים.	10
	12
 אלשיך ורדה, שופטת סגנית נשיא	
	13 תפארת